
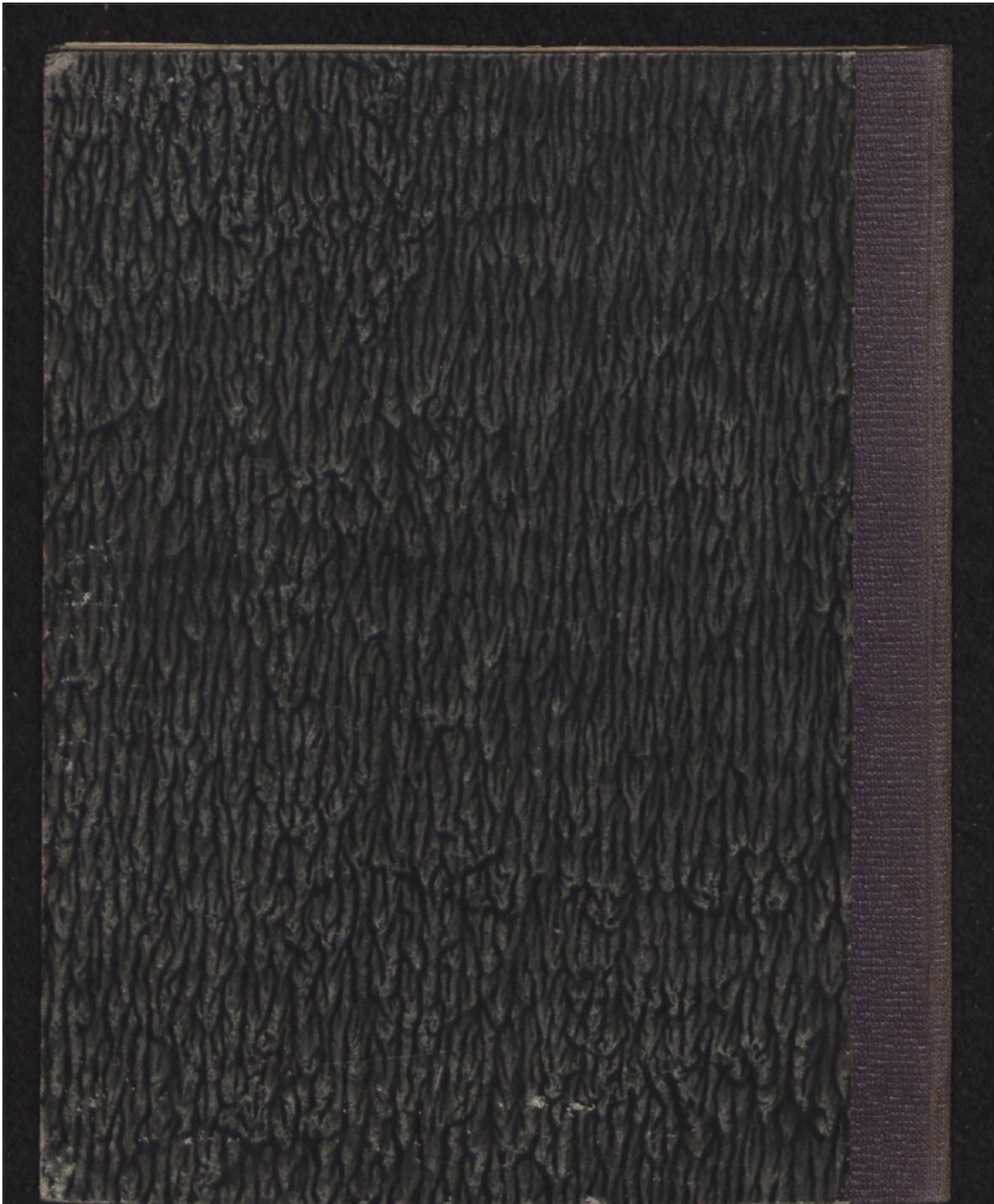

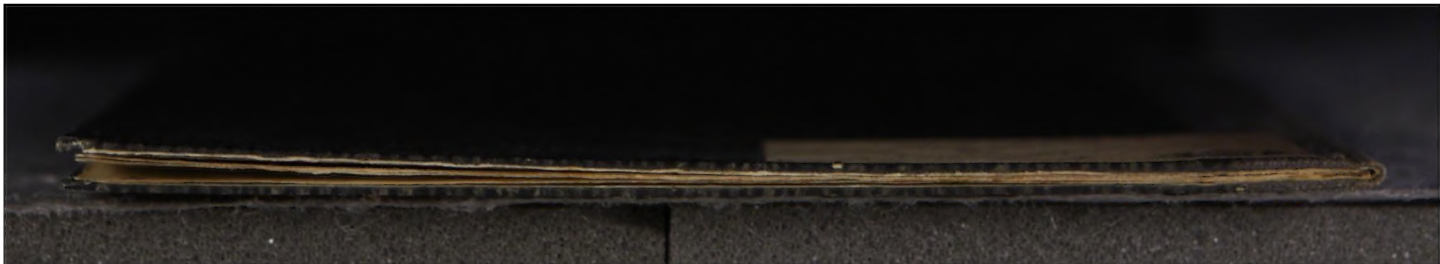

V. Laurentii
Carmen
de
resurrectione Jesu Christi
Vitob., 1574.

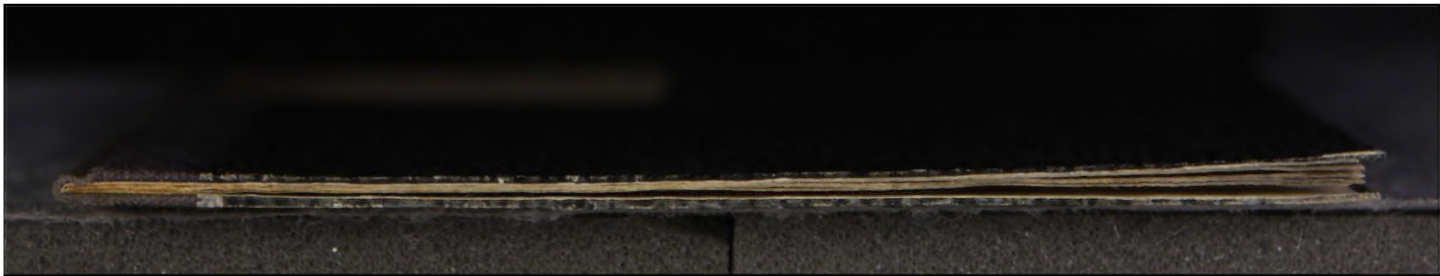

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1057 4°

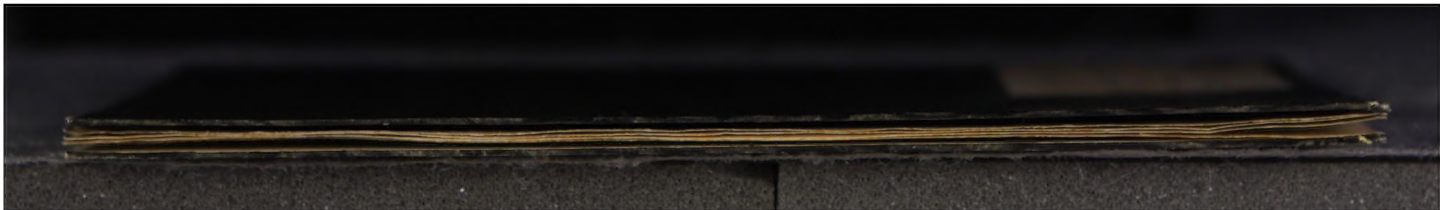

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1057 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1057 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1057 4°

4. - 1791.

DA BOX

= 1/2 1057

LN 1057.

M

HISTORIA
RESURRECTIONIS
DOMINI NOSTRI IESV
CHRISTI, SECVNDVM
quatuor Euangelistas, Græco he-
roico carmine reddita:

AD REVERENDOS ET CLA-
rissimos viros, eruditione, pietate & virtutibus excel-
lentes, D. Magistrum Iohannem VVibergium Archi-
diaconum, D. Magistrum Iohannem Suaningium
Diaconum, & D. Magistrum Casparum Mule Præ-
positum, venerandi Capituli Ripensis Prælatos dignissi-
mos, Dominos & fautores suos summa & per-
petua obseruantia colendos:

Autore
M. NICOLAO LAVRENTIO
RIPENSI.

VITEBERGAE
EXCVDEBAT IOHANNES
CRATO,
ANNO M. D. LXXIIII

ἹΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

κατὰ τὸν τέσσαρτος Εὐαγγελιστὰς, εἰς τοὺς ἡρωικοῖς
ἐλληνικῶς πεφλημμένην.

Κλειτὴ ἄειδε θεὰ χερσὶο ἀνάστασιν ἱερῶν
κυθαλίμεν θ' ἢ μυρία θνητοῖς χάρματα θῆκεν·
πάντας κ' εὐσεβέων ψυχὰς, αἰδαο σάωσεν,
αὐτὰς ἔμετόχως πύξεν βίαι αἰδίοιο,

Ἰσως ἄρρανοῖσί τε πᾶσι, πατέρας κατὰ βελλῶν.

Σαββάτῃς ἐκβέβαεν ζαθεὺς ὅτε δὴ εορτῇ,
δὴ τότε Μαγδαλίνῃ Μαρίῃ, Μαρίῃ τ' Ἰακώβου,
ἠδὲ Ἰωάννῃ κεδνῇ, ἀγνῇ τε Σαλώμῃ,
θιλύτεραι τ' ἄλλαι, σὺν χερσὶ ἀγνῆτες ἦλθον
ἐλαδὸν ἐκ πόλεως Γαλιλαίης ευρυαγῆς,
ὠνήσαντο μύρον μάλα εὐοσμὸν τε, καλὸν τε·
ἠδ' ἠπίμασαν θυόεντα ἀρώματα, θῆκον
ὄφρα νεκρὸν χερσὶο δέμας χρίσωσιν ἀτακτῶ·
ἠσυχίως γὰρ ἐμιμνον, εορτῆς εἰσάκει ἱερῶν
ἡμέραν ἐξετελειῶτο, καθὼς πρόπον, ἢ θέμις ἔσκεν
αὐταῖς, αἰδίοιο θεοῦ ἱερῶς κατ' ἐφετμᾶς.

Πρῶτον ἔλυ ζαθεὺς ὅτι σαββάτου ἱερὸν ἡμᾶρ,
ἠέλιος φαέθων ποτὶ ἀντολίην κ' ἀφίκανε,
καὶ νεὸς ἄρρανοῖσιν σφαιτέρῃς ἀγγλῆσιν ἐφάνθη·
πρὸς τὰ φων ἀχλυόεντα ὁμοῦς χριστοῦ, γυναικῆς
εὐπεπλοὶ ἔρχοντα, εἴς τὰ λαμῆσιν ἔχασα
εὐῶδες μύρον, ὅτι πᾶρ κ' ἀγόραζον ἀπισται·
ἠνίδε σμερδαλέον τε δατείρατ' αἶα τρομέησεν·
κυρία ἀγγελικὸς θεράπων κατέβαινε δόλυμπος
ἐκ κορυφῆς μεγάλης, εἰς γᾶν βεβημένην,
τὸν λίθον ἐκ τε θύρας τοῦ σηματῶ ὠκη κυλίνδων,
πρὸ

τῶ δὲ Ἰππῶ, ὁ δὲ εἶπεν ἄθανάτιο, κάθιζεν.
ἦ δὲ αὐτοῦ πρὸς ὄψον εἴω σιλῶσθαι εἰκῶς
ἀστρῶν, λαμπρὸν ἕως ὡς φάειο ἡλίοιο·
ἑσάμηνος τε ὁμῶς εἰπὼν δὲ γῆπι φαεινῶ,
ὥς τῶν μάλα λυκῶς εἴω, καὶ λάμπεται λίω.
Ἰάμβου δὲ εἶχε μέγας φύλακας, Ἰαῦμι εἰσπρόωντας,
ἦ δὲ ἐγύοντο κατὰς θανάτου δεδμημένοι ὑπῶ.

Ἄλλα πρὸς ἀλλήλας πιαῦτα λέγουσι γυναιῆδες,
τίς λίθον ἐκ τύμβοιο θύρας καθύπερθε ἐτάραξεν;
ἀχθίνου ἐστὶν ἄρα, χειροπλήθης τε μέγας τε,
ἐρχόμενον ποτὶ σῆμα, λίθον κεκυλισμένον εἶναι
βλέψαν, ἣ εἰσελθῶσιν ὁμῶς τάφον ἡρόεντα,
κυρία ἄθανάτιο δέμας μὴ εἶναι ἐφεύρον.
Μαγδαλίνη Μαρίη γὰρ ἀπώχετο, ὄφρα τάχιστα
κηρύξῃ ἄλλοις σπῶσθαι ὅσοι κείνη πεπλόθη.
Ἰηλύτερα τ' ἄλλα μέγα πένθος θυμῶ ἔχεσκον,
ἐν τάφῳ ὅτι δέμας νεκρὸν μὴ εὔρον Ἰησοῦ.
ἀνέρε ἄλλα δύο θεοικέλω εἶναι ἔβλεψαν·
ἀμφοτέρω δὲ αὐτὰς τοῖον πρὸς μύθον εἶπον,
κεθῆναι κ' ἀδοίαντι ἐκεῖ ζητεῖτε γυναιῆδες;
ζῶντα μεταλλάσθε χερσὶν τὸν ἀνακτα Ἰησοῦν
ἐν νεκροῖς, θανάτου οὐς ἔλλαθε μοῖρα κραταῆς;
ὅτι ἐπὶ ἐν τούτοις αὐτὸν ἔευρήσετε ὑμεῖς,
ἀλλὰ ἴσον πάνθ' ἐκ νεκρῶν ἐνδοξῶ ἀνέστη.
μιμνήσκεσθε λόγου, ἡμῖν ὃν ἐκείνου ἐτίσασεν,
ὅπως ἦεν ἐνὶ χθονὶ εὐκάρπης γαλιλαῆς·
ἢ εἴα ὅτι ἔδδ' ἀνθρώπων δυοσεβέεσσιν
ἔθνεσι, ἔ' ἀθέοισι παρὰ θνητοῖσι δοθῆναι·
οἶδε προσέψασιν γαῖρ' αὖ μιν ἀνακτα μέγιστον,
ὅφρ' ἀδίκως ἀγρόν τ' οἴκησιν πάσῃ ὄλεθρον·
ἀλλὰ τρίτον δὲ Ἰππῶ ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλει ἦως,
δὴ τότε ζωὸς εἶναι, Ἰππῶ ἀναστήσ' ἐκ θανάτιο.

4
μνήσθησαν ἢ λόγῳ πάρος ὃν κείνησιν ἔφηεν·
καρπαλίμως κ' ἀπέθαν, κρυφρὸν τάφον αὐτὲ λιπέσσαι,
ἢ δ' ἅμα κήρυξαν ταῖς ἑνδεκά, ἢ δὲ καὶ ἄλλοις
θνητοῖς εὐσεβέεσσιν, ἅπανθ' ὅσα ἐξετελέσθη.
αὐτὰρ ἔπη αὐτῶν τὰ ἐτήτυμα σὺν ἐφάνησαν,
ἀλλὰ μάταια, λόγοις ἔμῃ πείσθυσαν ἐκάνοις·

Μαγδαλίνῃ μετέπηται δὴα ποτὶ ἦλθε μαθητῶν,
τὸν Σίμωνα Πέτρον, ἔϊωάννου ἐρίηρον,
ὃν ποτὶ τῶν ἄλλων ἀνὴρ φιλέεσκεν ἰησῦς·
ἢ δ' αὐτῶ θῆσον τοῖον ποτὶ μῦθον ἔφηεν,
κύριον ἐκ τύμβῃ δολερῶς λάβου ἔλαιο ἄνδρες,
καὶ σὺν ἰσχυρὸν ὅπως αὐτὸν νημερτὲς ἔζησαν.

Ἐρχετο γὰρ ὁ Πέτρος, πρὸς τὴν ἄλλαν ἐταῖρον,
ποτὶ τάφον ὄφρα τέρχῃ ἰθὺς ἵζωνται ἰόντες,
ἔτρεχον ἢ δὲ ὁμῶς ἀπεδάμω, εἰς δρόμον ἀμφω,
ἀλλὰ πάρος ποτὶ σῆμα ἰωάννου θηταῖον ἴδεν·
λίπτον εἶμα ἐκείνῃ ἐν τύμβῃ κείμηνον εἶδεν,
σὺν ἐμπῆς σφετέρῳ καπαδύμῃ θηταῖον ἴδεν·
ἀλλὰ Πέτρος χερσὶν τὰ αὐτῶ ἦλθεν ὄπισθεν,
καὶ μετέπητ' αὐτὸς τάφον ὅτι τέρχῃ ἐσελθῶν,
εἶματα λίπῃ ἀπαύδῃ ὄρα ἔσπαρτα καλὰ,
σπάρτον κεφαλῶν αὐτῶ ὅ, πῃ ἀμφικάλυψε,
κείμηνον ἐν θάμῃ ἐκίχεν σῆματ' ἄλλω.
δὴ τότε ἔσπαρτος ἀγάκλειτ' ἐσηλθεν
ποτὶ χριστοῦ τάφον, πάρος ὅς ποτὶ τῶν ἀφίκαε,
καὶ ταῖδε εἰσρόων πείσθυσεν ἐν φρεσὶν ἦσι,
οὐ γὰρ ἐπὶ γνώσαν, ποτὶ αὐτῶ ὅσα ἐγράψαν,
ἐν ἱερῆς βίβλοισι Μωσῆς, ἄλλοι τε ποτὶ φῆται·
ὅτι ἐκείνον ἔδῃ τῶν ἐκ νεκύων ἀνορθεῖν.
ἔξ' αὐτῶ κ' ἀπέθαν σφετέρῳ ποτὶ εὐκτίμηνον δῶ,
θῆμαζόν τε λίπῃ τῶν εἰνεσθ' ὅσα τελέσθη.

Αὐτὰρ εὐπλόκαμος Μαρίη ποτὶ σῆμα ἰησοῦ

ἔστηκεν,

λιπῶσαι,
οις
θητά,
ς,
εταῖροισι,
ω:
α,
καυε,
δω,
ποδ
εσηκεν,

εσηκεν, λιπῶσαι θελερον κτ δακρυ χεεσαι:
κ εν ταφω ειστραφθω αγγελικω θεραποντε,
εοσαμνω λεπιω εαιω, κ εοθητη φαση.
ηδλ ενα πωρς κεφαλιω, ποτι εδω ποδασ αλλον οπωπεν
ημδρον, οπωρ εκητο δεμας Χριστιο ανακτ.
αγγελιοι αλλ' αγρακοισι λογοις προσεφωνεον αυτω:
τιπτε χεεις ολοφουρδωρη γυναι ομμασι δακρυ;
ως αρ εφαν: Μαριη τιω η αμαβετο μυθω,
κυρλον οίμοι εμον μεροτες κη κερργοι εκλεψαι,
κη σαφα οτι εγνω παλιν οπωρ εκεινον εσηκαι;
ποιν δπτε αγροδσε λογον Μαριη ευπεπωλ.
ηνιδε οφθειλοισιν εοις τον Χριστον εβλεψεν
εισ εσωπα, εκεινον ομως κ ε η ανεγνω.
Ιησοδς αυτω προσεφωνεον ηδλ αγροδσε.
τιπτε γυναι κη τα δακρυ χεεις, ποις ομμασι ποισιν;
κη τινα οτραλεωσ ζητεισ βροπιν, εητα κ εησαι;
αλλα εκεινον εμδρ κηποιο φυτικεμον ανδρα
προεφωρεσ πωρδσεν: αφαρ ε αμαβετο μυθω.
εηταδε αμε δεμας συ λαβεσ ταφονεντ Ιησοδ,
ειπ' αγε ερωδωρη μαλα νημερτες τιδλ εμοιγε;
εζ αυτισ πωναρσε ανερ πωρ αυτον εσηκαι;
οφρα παρσε εγω νω εητην εκεινον αερω.
ως φατο: αλλα λογοις Χριστις προσηυδαε αυτω
εξουμακλήδλω, Μαριαμ κ ιαχησεν επροσιν.
ηδε μεταερεφωτισε παλιν, ραββανι εειπεν,
ελλωεοσιν ο εστι διδασκαλε εζοχ' ερεισε.
τω δλ απαιμαδομδρω Χριστις η αντιον ηυδα.
χερσι τεησι γυναι απειν πεφουλαξο εμοιο:
επω γαρ ποτ εμον πατερ αυτωχμεθλον επ ηρδλω,
οιχεσ αλλα εμοις πωρς αδελφες, ηδε μαθητες,
ηδλ αυτοισιν οδυρομδροις τον φρασσεο μυθον
ερωδον εητι εγων αναθησκη αστεροειται,

πατέρ' ἐδὸν ἐμὸν τε, ἔ' ὑμέτερον γμετήρα,
ἠδὲ θεὸν πατ' ἐμὸν, καὶ ὑμείων θεὸν εἶμι.

Ἡ πέλεται Μαρίη, πάρεθ' ἡς δὸτὸ δαίμονας ἐπὶ
Ἰησοῦς ἐξῶσεν, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἀνέστη
ἢ πρώτῃ ἐφάνη, ἀμα ἡοὶ Φαινομύθη,
πρώτῃ ἐνὶ ζαθέω τοῦ σαββάτου ἡματι ἱεροῦ.
αὐτὰρ ἐκείνη ἅπαντα φίλοις κήρυξεν ἐτάρισι,
κύριον ὅτι, εἰς τῆς ὀφθαλμοῖσιν, ὅπωπεν.
οἱ μὲν ἐνὶ σήθεσιν ἄχθ' μάλα λυγρὸν ἔχεσκον,
μηδ' αὐτοῖσιν ὅλως ἐπεπέτετο θυμὸς ἀπ' αὐτοῦ.

Ἀλλὰ φυλακτῆρες τῶ σήματι, οἱ σραπιώται,
εἰς Σολύμων ποσὶ τρέχον ἐκτίμηρον πολίεθρον,
καὶ σύμπαντα ἐκεῖ πετελεσμένα ὅσα ἔασι,
κήρυξεν νομικοῖς τε, καὶ ἄλλοις δὲ χειρεῦσι·
οἱ δ' ἐτάριστα αὐτῷ δέχοισιν καὶ πρεσβυτέρῳ
ἠγέρθησαν ἐφ' οἱ, ἀγορεύει εἰς ἄλλοθεν ἄλλοι·
ἰλασθὲν ἀλλ' ὅτ' ἔσται σύμπαντες ἀολλέες εἰδόν,
τῆς ἀνδρῶσι τάφον χρεῖσθ' οἱ νυκτὶ φύλαξον,
δέγνουν δὲ ὀλίγον λιπαρῶς ἔ' χρέματ' ὅπως αὐ.
καὶ μετέπειτ' αὐτὰς ἔπεισι παροσφώνεον ὦδε.
εἶπατε ἐργαζομένοις περὶ αὐτῶν πᾶσι βροτῆσιν,
ἡμεῖς νυκτὶ διοφερῆ κάτεχ' ἔρανον ἠνεμόεντα,
ἡμᾶς μὲν γλυκερὸς ἔ' νήδυμ' ὑπὸν ἔμαρπτε·
τῆμεν ἀγρόμενοι αὐτοῖσι οἱ ἐνδεχ' ἐτάρι
ἠλθόν ὁμῶς, καὶ μιν λάβον ἐκ τῶμας κρυερῶ.
οἰχομένοι δ' ἐφυλακτῆρες, ψυδρηγόροι ἄνδρες,
ποιήσων σύμπανθ' ἱερεῖς ὅσοι τοῖσι κέλδωσαν,
δέγνουν ὡς ἔλαβόν τε, καὶ ἄσπετα δῶρα ἐκείνων.
αὐτὰρ ἔπει τὰδε, ἔ' φήμη ἐσκίδνατο εὐρῷ,
τοῖς παρ' ἰσδαίοις, τῶ ἡματι ἄχρι παρόντων.

Δύσατο αὐτὰρ ὅττι λαμπρὸν φάσθ' ἡελίοιο,
ἐκβέβαεν ζαθέα καὶ ἐν σαββάτου ἱερὸν ἡμαρ·

παύεις

παύεις
ἠδὲ θυρ
εἶνεκ' ἰ
ἠνίδε ἡ
ὀππότε
ἐν ἡμι
εὐχομο
κερτομ
ὅτι ἄπ
καὶ κρ
ὄν γδ
οἴτινες
ὅτι ἡ
παύεις
κύριον
τίπτε φ
ἠδὲ νό
ἠνίδε τ
ὑμείων
ἀπτετε
ὅτι τὸ
ταῦτα
ὡς φά
αὐτοῖσι
δη τότε
κύριον
ὅτι ἔπ
εἶνεκα
τῶν κει
ἐνθάδε
οἱ δὲ α
καὶ π

4

πάντες ὁμῶς ἔταροι χριστιῶ ἀολλέες ἦσαν,
ἠδὲ θύραυ μεγάρσιο ἔσαν κεκλησμηύαυ ἀνέν.
εἶνεκ ἰσθαύων κακῆργων ἀρεία ὀργῆς:
ἠνίδε ἦλθε θεῶ ἦος, νικηφόρῳ ἦρος,
ὁππότε τῆς πόσι καὶ ἐδητύῳ ἐξ ἔργον εἶπε,
ὅν ἢ μέσω αὐτῶν ἔσηκεν, ἔφάτο μῦθον:
εὐχομαι ὑμῖν ἐμὴν εἰρῶνίω ἡμερόεσαν.
κερτομίοις ἔπεσιν καὶ αὐτῶς νείκεοσεν ἑπῆται,
ὅτι ἄπιστοι ἔσαν σύμπαντες ἐνὶ φρεσὶν ἦσι,
καὶ κραδίη κείνων στερωτέρη ἔσκε λίθοιο:
ὅν γὰρ ἔπη αὐτῶν πείσθωσαν ἐτήτυμα εἶναι,
οἵτινες αὐτὸν ἔβλεψαν ὅτι νεκῶν ἐκ ἀνέστη.
ὅτῳ ἢ μαθητῶς ἔλε τρώμῳ, ἠδὲ φόβῳ μέγας εἶχε,
πείσθωσαν γὰρ ἅπαντες ἐμὴν τὸ πνεῦμα ἐκείνον:
κύριῳ ἐν ἔπεσι προσέφητε τὸ δούτερον αὐτῶς:
τίπτε φοβείσθε μετὰ φρεσὶν, φίλοι ἄνδρες ἐταῖροι;
ἠδὲ νόθῳ τριαῦθ ὑμῖν πῶς ἐμοῖο κροισῶ;
ἠνίδε πάντες ἐμοῦ χεῖρας τε, πόδας τε ὄρατε,
ὑμῶν γὰρ ἐγὼν αὐτῶς θεῶ εἶμι ἀληθῶς.
ἀπῆτε χεῖροσιν νῦν ὑμετέροισιν ἐμοῖο,
ὅτι τὸ πνεῦμα ἔχει ὅσα ὅσα, μηδὲ κρέας τε,
ταῦτα δὲ ἔασιν ἐμοίγε, καὶ θῶς σιωάπαντες ἴδοιτε.
ὡς φάτο: καὶ γόμφων τύπον ἐν χερσίντε, ποσίν τε,
αὐτοῖσιν δήλωσεν, ἐμὴν πλῆρῶν ἔδρξεν.
ὅθι τότε τοῖσιν ἐνὶ σήθεσιν ὁ θυμὸς ἰαύθη,
κύριον ὅτι εἰς σάφα ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντε.
ὅσα ἐπὶ ἀλλὰ ἐνὶ φρεσὶν πείσθωσαν ἅπαντες,
εἶνεκα χαρμοσύνης, ἔψαμαζον μάλα θυμῶ.
τῶρεκεν ἐξαῦτις ἔτω ἐρέεινεν ἐκείνης:
ἐνθάδε νῦν ἔχετε βρώσιν μελιθεῖα ἄνδρες;
οἱ δὲ αὐτὰ ὅπισσαν μέρῳ ἰχθύῳ ὀπιαλέοιο,
καὶ τὸ δὲ γλυκερῆς μελικήροθῳ ἡμερόεσης,
ἠδὲ σίω

ἠδὲ μετὰ χερσὶν ἔης λάβεν αὐτὸς ἐδάδιον,
ἠδὲ ἔφαγεν, πάντων ἅμα ὄμμασιν εἰσθρώντων.
μειλιχίοισιν ἔπεισ' αὐτὰς μετέπητα προσήδα·
ἔπει ἔασι λόγοι ἔς ὑμῖν εἶπα ἔγωγε,
ὅπως τὸ πρῶτον μὲν ὑμῶν ἔσκον, ἵπ' ἄλλ'
νημερτὲς θ' ὅτ' ἐδὴ πληρωθῆναι σὺν ἅπαντα,
ἐν νόμῳ ἰσόθεο μωσῆς περ' ἐμοῦ ὅσ' ἔγραψεν,
ἠδὲ προσήται ἀμαμητοὶ Ἐθεῖο ἀοιδὸς
ἐν ψαλμοῖσιν εἰς ὁ Δαυίδης, εἴηαι ἢ εἴθαι.
καὶ τίτ' Ἰπταμύως ἠνοῖξεν τὰς φρενας αὐτῶν,
ἠδὲ ἐνόησαν ὅσ' ἐν ζαῖοις βίβλοισι γέγραπται.
ἔπειτα Ἐ αὐτοῖσι μετήυδα ἢ φάτο μύθον·
ἐν βίβλοισι ἱερῆς ἔτα κεχαραγμῶν ἐστὶ,
Χερσὶν ἐδὴ ἀδίκως τὰ ἀκήκεσ' ἄλγεα πάσχει,
ἠδὲ ὀλεθρῶ θανεῖν, ἢ πῶτμον ἀφῆκ' Ἰπταμῶν.
τὰ τρίτω ἐν νεκύων Ἐ ἡματι αὐτ' ἀνορέειν·
ἐνόματ' ἐντ' αὐτῶ γρη κηρυχθῆναι ἄπασιν
ἀνθρώποισι βροτοῖς, νημερτέα πῶν μετάνειαν,
καὶ λύσιν ἠδὲ ἄφεσιν κακῶν ἢ ἀπαθάλιαν·
δεξάμυρον Σολύμων πόλεως ἀπὸ εὐραχίας,
ἠδὲ ὑμεῖς τρίτων οἱ μάρτυρές ἐστε ἀληθεῖς.
εὐλόγεεῖτ' αὐτὰς, χεῖρας μάλα ὑψὶ ἀνασχῶν,
καὶ πῶσι ἔλυμπον πολύχαλκον ἐπέτα Ἰπτηρῆ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

